

„Hr. Hauge anbefalede i Forgaars et Middel, idet han bad os se til Norge, hvis Regering havde gennemført et Importforbud. Ja, det har Regeringen gjort, det er forbudt at indføre Luksusvarer, Automobiles, Fortepianoer og mere af samme Slags. Hr. Hauge ved, at Regeringen her var inde paa at indføre Foranstaltninger, som vilde forhindre en lignende Import. Det er muligt, at det, efterhaanden som Forholdene forværrer sig, bliver nødvendigt at gaa til en saadan Foranstaltning.“ Den højtærede Landbrugsminister har altsaa selv haft en Rem af Huden. Han har selv kunnet tænke sig Kriseforanstaltninger af denne uærlige Karakter, som Importforbud nu fremstilles at være. Saa fremsatte den højtærede Minister nogle Bemærkninger om, at Hr. Hauge mente, at det er formodentlig ikke nok, at denne Foranstaltning ikke vil slaa til, og det maa man vist give ham Ret i, de egentlige Luksusvarer betyder saa lidt. Ministeren siger saa: Det er dog ikke Hovedulykken, det er sikkert i Øjeblikket Kulimporten, og Kul kan man ikke kalde Luksus; tværtimod. Og han siger: Kulimporten suger Saften og Kraften af den danske Valuta. Det var den 26. August, den højtærede Minister talte om denne Kulimport, der sugede Saften og Kraften af den danske Valuta. Den Gang vidste han ikke, hvem det var, der sugede Saften og Kraften. Men hvad der har Interesse i denne Forbindelse, er ikke, i hvilket Omfang den højtærede Minister mente at kunne gaa med til Kriseforanstaltninger, men at han har kunnet tænke sig Kriseforanstaltninger, der formede sig som Importforbud, og det har som bekendt mange af Landbrugsministerens Parti ogsaa været inde paa. Derfor synes jeg, at den højtærede Landbrugsminister skulde lade være med den Glorifikation af det ærede Medlem Hr. Fraenkel som den ærlige Mand fremfor dem, der ønsker andre Foranstaltninger. Jeg er ogsaa af den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel er af den indgroede Overbevisning, som den højtærede Landbrugsminister sagde, at Toldbeskyttelse under de nuværende Forhold vil kunne gavne den danske Industri. Jeg er af den indgroede Overbevisning, at den højtærede Landbrugsminister har Ret i, at Toldforanstaltninger ikke vil kunne gavne den danske Industri i det lange Løb, og at den er uanvendelig som Kriseforanstaltning paa Grund af de ganske særlige Forhold for Øjeblikket i Verden, hvor Pengeforholdenes Forskelighed udelukker enhver ensartet Toldbehandling. Men idet jeg saaledes deler denne

Ministerens indgroede Overbevisning, vil jeg have Lov til at mene, at Krisen burde vi her i Rigsdagen have kunnet møde med Kriseforanstaltninger paa en saadan Maade, at vi var kommet bedre igennem de økonomisk fortvivlede Aar, hvis Følger spores overalt i denne Finanslov, som vi for Tiden behandler.

Jeg takker den højtærede Udenrigsminister, fordi han har overvundet sin Ulyst til at sidde her saa sent paa Aftenen for at afvente, om der muligvis skulde fremkomme Udtalelser til ham, og skal kun gøre en kort Bemærkning til ham. Den højtærede Udenrigsminister argumenterer med Hensyn til Budgettets Udgifter paa Udenrigsministeriet saaledes: For det første, siger han, kan man ikke sammenligne med Aaret før Krigen, og det er ogsaa rigtigt. Derfor har jeg i min Kritik særlig peget paa det sidste Aar, da hans Forgænger styrede, og det Aar, som vi nu har Budget for. Saa siger den højtærede Udenrigsminister herom: Det sidste radikale Budget er overstegt med 3,6 Mill. Kr. det første Aar, jeg styrede, og forklarer saa, hvorledes dette Beløb fremkommer, og derefter siger han: Naar vi derefter fortsætter fra mit første til mit andet Aar, er der kun 600 000 Kr.s Forøgelse i Udgifterne, altsaa har Reformen af Udenrigsministeriet ikke kostet 1½ Mill. Kr., men 600 000 Kr. Men det er jo ganske fejlagtigt ræsonneret. Thi adskillige af de Udgifter, som den højtærede Minister nævnte for Finansaaret 1920—21, er bortfaldet nu, der har jo været Nedgang i 1920—21 paa dette Budget som paa alle andre Budgetter for Ministerierne, der har været og maattet være eller burde være Nedgang i Udgifterne paa dette Budget som paa alle andre Budgetter paa Grund af det almindelige Prisfald. Følgelig kan man ikke sammenstille paa den Maade, først gaa op i Vejret fra det sidste Aar under Hr. Erik Scavenius til sit eget første Aar og saa kun regne med Forskellen mellem sine to Aar. Nej, det som vi maa se paa, er, at der er en Stigning fra 3,2 til 7,4 Mill. Kr. paa Udenrigsministeriets Budget, og naar vi derefter ser Ministerens Oversigt over, hvorfra disse Udgifter stammer, saa tror jeg at turde sige, at det er en almindelig Opfattelse i Finansudvalget, ikke en politisk, ikke en partipolitisk Opfattelse hos Modstandere af den højtærede Ministers Parti, men en almindelig Opfattelse i Finansudvalget, at der burde kunne administreres med større Økonomi i Udenrigsministeriet.

Udenrigsministeren sluttede med den patetiske Udtalelse, at kun hvis Danmark